

การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไป ของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี*

POLITICAL COMMUNICATION OF POLITICIANS THAT AFFECTS PEOPLE'S EXERCISE OF VOTING RIGHTS IN GERNERAL ELECTIONS IN MUANG DISTRICT, CHONBURI PROVINCE

สุหทัย สินชัย, เต็มศักดิ์ ทองอินทร์

Suhattaya Sinchai, Tomsak Thongin

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Corresponding Author E-mail: suhattayasinchai@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. ศึกษากระบวนการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชน 2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชน 3. การสื่อสารทางการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชน โดยการประยุกต์หลักพุทธธรรม กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์ และการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 9 รูปหรือคน ได้แก่ นักวิชาการ 2 คน นักปกครอง 1 คน นักการเมือง 3 คน และผู้นำชุมชน 3 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1. ระดับการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในโดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง 2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชน คือ ด้านผู้ส่งสาร ด้านผู้รับสาร และหลักสังคหวัตถุ 4 คือ ด้านทาน และด้านปิยวาจา 3. การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชน โดยการประยุกต์หลักสังคหวัตถุ 4 ได้แก่ 1. ด้านทาน คือ การให้ความรู้เพื่อให้ผู้รับสารนั้นได้ประโยชน์ 2. ด้านปิยวาจา คือ การใช้วาจาในการสื่อสารที่เป็นประโยชน์ 3. ด้านอรรถจริยา คือ ต้องมีความจริงใจช่วยเหลือ และ 4. ด้านสมานัตตา คือ การวางตนสม่ำเสมอ

คำสำคัญ: การสื่อสารทางการเมือง; นักการเมือง; การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

Abstract

Objectives of this research paper were: 1. To study the people's voting right exercise in general election. 2. To study the factors affecting the people's voting right exercise in general election. 3. To study the political communication that affected the people's voting right exercise in general election by applying the principles of Buddhism. The sample group was 400 people. The instrument used was questionnaires. The statistics used were frequency, percentage, mean, standard deviation, and the Correlation coefficient analysis. The qualitative research was conducted by in-depth interviewing 9 key informants, namely, 2 academics, 1 administrator, 3 politicians, and 3 community leaders. The research instrument was structured in-depth-interview script, and the data were analyzed by content descriptive interpretation.

The results showed that : 1. The level of people's voting right exercise in general election at Mueang District, Chonburi Province was, by overall, at a moderate level. 2. Factors affecting people's voting right exercise in general election were the sender, the receiver, and the Sangahavattu-dhamma principles which were Dana, giving and Piyavaca, loving speech. 3. Political communication of politicians affected people's voting right exercise in general election by applying Sangahavattu-dhamma consisted of 1. Dana, Giving was the provision of knowledge so that the receiver of the message could benefit. 2. Piyavaca; Loving speech was the use of beneficial speech. 3. Atthachariya; was the sincerity and helpfulness. 4. Samanatta is the consistent conduct.

Keywords: Political Communication; Politicians; Voting Rights

บทนำ

ประเทศไทยก้าวเข้าสู่การการแข่งขันในการแสดงศักยภาพในด้านต่าง ๆ ให้ทัดเทียมกับอารยประเทศทั่วโลก ให้ความสำคัญกับบทบาทผู้นำกันมาก ทั้งผู้นำในองค์กร ผู้นำทางทหาร ผู้นำทางพลเรือน ผู้นำประชาชน เนื่องจากบุคคลดังกล่าวเปรียบเสมือนเป็นหัวใจในการขับเคลื่อนเพื่อหน่วยงานองค์กร หรือประเทศชาติเป็นไปอย่างถูกต้องและมีทิศทาง แต่ประเทศที่ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยที่ถือเอาเสียงของประชาชนผู้เป็นเจ้าของประเทศเป็นที่ตั้ง ปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้นำได้รับการยอมรับ

สนับสนุนจากประชาชนก็คือการสื่อสาร โดยการสื่อสารทางการเมืองเป็นกระบวนการสื่อสาร ที่เมืองค์การประกอบ 3 ฝ่าย ได้แก่ กลุ่มองค์กรทางการเมือง สื่อมวลชนและประชาชน (นันทนา นันทวโรภาส, 2548)

การชิงชัยทางการเมืองตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันของประเทศไทยนั้นมีความขัดแย้งกันมาตลอด จากเหตุการณ์ต่าง ๆ ทางการเมืองที่เกิดขึ้น อาทิ การชุมนุม การต่อต้านรัฐบาล จนถึงการรัฐประหาร ประชาชนเกิดความเห็นแตกต่างกัน มีทั้งเห็นชอบและไม่เห็นชอบ จังหวัดชลบุรีตั้งแต่อดีตได้ยึดเพียงฝ่ายเดียวที่มีฐานเสียงที่หนาแน่นแทบทุกอำเภอ แต่ภายหลังประชาชนได้รับการมีความรู้จากข้อมูลของที่เรียกว่าเริ่มจากบุคคลที่ใกล้ชิดและขยายไปเรื่อย ๆ จากการสื่อสารทางด้านต่าง ๆ และมีการเปิดกว้างทางด้านความคิดในมุมมองต่าง ๆ ข้อมูลเกี่ยวกับพรรคการเมืองหรือตัวบุคคล มีทางเลือกที่เพิ่มขึ้นการรับรู้ทางการเมืองของประชาชนมีผลต่อการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง จะนำไปสู่เป้าหมายของการพัฒนาประชาธิปไตย พลังสำคัญในการขับเคลื่อนประชาธิปไตยคือพลังประชาชน (เสถียร เขยประทับ, 2540)

การสื่อสารถือเป็นสิ่งสำคัญสำหรับมนุษย์ทุกคน เนื่องจากเป็นวิธีการที่เรานำมาใช้ในการแลกเปลี่ยนความคิด ความรู้สึก ความต้องการ และแสวงหาข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจหรือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน การสื่อสารไม่เพียงแต่เป็นเครื่องมือในการแสดงออกทางความคิดเท่านั้น แต่ยังเป็นเครื่องมือสำคัญในทางการเมืองซึ่งมีบทบาทในการจูงใจ การพูดคุย และการกระทำต่าง ๆ ในระบบการเมืองในแวดวงการเมือง การสื่อสารเป็นส่วนสำคัญที่ขับเคลื่อนกระบวนการทางการเมือง ทุกกิจกรรมและหน้าที่ที่เกิดขึ้นล้วนต้องอาศัยการสื่อสารเป็นหลัก ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารระหว่างนักการเมืองกับประชาชน การถ่ายทอดนโยบาย หรือการแสดงท่าทีในประเด็นต่าง ๆ สื่อมวลชนในฐานะตัวกลางที่นำเสนอข่าวสาร จึงมีบทบาทสำคัญในการเผยแพร่ข้อมูลที่ถูกต้องและน่าเชื่อถือการสื่อสารทางการเมือง (Political Communication) มีความสำคัญมาก เนื่องจากเป็นกระบวนการที่เชื่อมโยงระหว่างการเมืองและประชาชน ช่วยให้เกิดความเข้าใจในนโยบาย และเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ สื่อมวลชนจึงเป็นทั้งผู้ขยายความและผู้ควบคุมการสื่อสารที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดทิศทางของการเมืองในสังคม (สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, 2545)

นักการเมืองและช่องทางหรือรูปแบบการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพอีกทั้งยังต้องควบคู่ไปกับหลักธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า โดยประยุกต์หลักธรรมได้แก่ หลักสังคหวัตถุ 4 หมายถึง เครื่องมือหรือหลักธรรมที่ช่วยประสานคนหมู่มากให้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข เป็นเครื่องช่วยขจัดความขัดแย้งทำให้นอนอยู่ร่วมกันด้วยความรัก ประกอบด้วย 1. ทาน เป็นการให้ การเสียสละ แบ่งปันความรู้ เป็นมิตรไมตรี

การสงเคราะห์หรือช่วยเหลือผู้อื่นด้วยการให้สิ่งของที่มีให้แก่ผู้ที่ต้องการ ผู้ขาดแคลน หรือผู้เดือดร้อน 2. ปิยวาจา การใช้วาจาด้วยคำที่สุภาพ และถ้อยคำที่มีประโยชน์ 3. อัตถจริยา การทำตัวให้เหมาะสม ประพฤติตนแต่สิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่นสร้างสุขให้ประชาชน 4. สมานัตตา ความเป็นผู้วางตนสม่ำเสมอ หรือเสมอต้นเสมอปลายไม่เลือกปฏิบัติมีความเสมอภาคกัน (สุทธิพงศ์ ปานเพ็ชร, 2550)

อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี มีประชาชนอาศัยอยู่ในพื้นที่เป็นจำนวนมาก และการไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนก็ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี แต่เพียงทำตามหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยใช้การสื่อสารทางการเมืองมีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนมากน้อยเพียงใด และส่งเสริมความเข้าใจทางการเมืองผ่านการสื่อสารทางการเมือง การสื่อสารของนักการเมืองในพื้นที่มีผลกระทบต่อความเข้าใจและการตัดสินใจของประชาชนอย่างไร การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพสามารถสร้างความเชื่อมั่นและกระตุ้นให้ประชาชนมีความกระตือรือร้นในการมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยการประยุกต์หลักสังคหวัตถุ 4 ประกอบด้วย ทาน ปิยวาจา อัตถจริยา และสมานัตตตา ซึ่งเป็นหลักธรรมมีส่วนในการปกครองโดยปฏิบัติตามหลักการความร่วมมือรับผิดชอบที่จะช่วยป้องกันความเสื่อม นำไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองและสร้างสันติสุข และถ้าหากขาดคุณธรรมทำให้เกิดปัญหากระทบ ไม่สนใจในยามที่ประชาชนได้รับความเดือดร้อนก็สามารถทำให้ส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ให้ดีขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี
3. เพื่อศึกษาการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี โดยการประยุกต์หลักพุทธธรรม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ โดยใช้แบบสอบถามและสัมภาษณ์

2. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

2.1 ประชากร คือ ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป และมีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง ซึ่งมีจำนวนรวม 245,068 คน (ที่ว่าการอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี, 2562)

2.2 สำหรับกลุ่มตัวอย่าง (Sample) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คณะผู้วิจัยได้ทำการสุ่มจากประชากร โดยคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Taro Yamane (สุรพล สุยะพรหม และสุทธิรักษ์ ศรีจันทร์เพ็ญ, 2553) ได้จำนวน 400 คน

2.3 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 9 รูปหรือคน ประกอบไปด้วย นักวิชาการ 2 คน นักปกครอง 1 คน นักการเมือง 3 คน และผู้นำชุมชน 3 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 การวิจัยเชิงปริมาณ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires)

3.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญด้านการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยกำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Selection) เก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 9 รูปหรือคน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการสื่อสารและการเลือกตั้งเพื่อสร้างกรอบแนวคิดในการศึกษา

4.2 เก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม รวบรวมข้อมูลจากประชาชนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 400 คน

4.3 เก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 9 รูปหรือคน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การวิจัยเชิงปริมาณใช้ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการถดถอยพหุคูณ แบบ Stepwise เพื่อทำนายตัวแปร

5.2 การวิจัยเชิงคุณภาพ วิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ระดับการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

ตารางที่ 1 ระดับการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี โดยรวม

การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอเมือง	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. ด้านการไปใช้สิทธิในการเลือกตั้ง	2.48	1.27	ปานกลาง

ตารางที่ 1 ระดับการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี โดยรวม (ต่อ)

การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอเมือง	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
2. ด้านทัศนคติทางการเมือง	2.81	1.23	ปานกลาง
3. ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง	3.12	1.12	ปานกลาง
4. ด้านการตัดสินใจทางการเมือง	3.35	1.03	ปานกลาง
โดยรวม	3.03	1.02	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.03$, S.D.=1.02) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่ 4 ด้านการตัดสินใจทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.35$, S.D.= 1.03), รองลงมาคือ ข้อที่ 3 การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.12$, S.D.=1.12) รองลงมา คือ ข้อที่ 2 ด้านทัศนคติทางการเมือง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.81$, S.D.=1.23) และ ข้อที่ 1 ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=2.48$, S.D.=1.27) ตามลำดับ

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

ตารางที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

ตัวแปรการสื่อสารทางการเมือง	B	Std. Error	Beta	t	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	.200	.112		1.794*	.073
ด้านผู้ส่งสาร	.522	.036	.533	14.691**	.000
ด้านผู้รับสาร	.336	.033	.372	10.247**	.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

Multiple R = .087^b R Square =.650 Adjusted R Square =.092 Std Error =.59443
Durbin-Watson = 1.264

จากตารางที่ 2 พบว่า การสื่อสารทางการเมืองที่ส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปมี 2 ตัวแปร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 โดยเรียงลำดับตามสมการดังนี้ คือ ด้านผู้ส่งสาร ด้านผู้รับสาร

ผลการวิเคราะห์พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple R) เท่ากับ 0.087 ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (R Square) เท่ากับ 0.650 และค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจที่ปรับแล้ว (Adjusted R Square) เท่ากับ 0. แสดงให้เห็นว่าการสื่อสาร

ทางการเมืองมีผลต่อการใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชนร้อยละ 9.2 ซึ่งสามารถเขียนสมการได้ดังนี้

$$\hat{Y} = 0.200 + .522X_A + .336X_D$$

$$Z_y = .533X_A + .372X_D$$

สรุปการสื่อสารทางการเมืองส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี มี 2 ด้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยเรียงลำดับตามสมการดังนี้ คือ ด้านผู้ส่งสาร ด้านผู้รับสาร ได้ร้อยละ 9.2

3. การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี โดยการประยุกต์หลักหลักสังคหวัตถุ 4 สามารถสรุปได้ว่า นักการเมืองที่ใช้หลักการนี้ในการสื่อสารและปฏิบัติหน้าที่จะมีผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน โดยมีข้อควรปฏิบัติสำคัญดังนี้ การให้ นักการเมืองควรมีการให้ทั้งในด้านทรัพย์สิน สิ่งของ และความรู้ ซึ่งการให้ที่มีเจตนาดีและจริงใจจะช่วยให้การทำงานประสบความสำเร็จได้ดีขึ้น การให้ไม่เพียงแต่จะเป็นการสนับสนุนที่ดีในด้านการพัฒนาสังคม แต่ยังช่วยสร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจในตัวนักการเมืองด้วย การใช้วาจา การสื่อสารด้วยวาจาที่ดี มีหลักการ และมีทักษะในการพูดจะช่วยลดความเข้าใจผิดและเพิ่มความน่าสนใจให้กับข้อมูลที่ต้องการสื่อสาร การใช้วาจาอย่างเหมาะสมจะช่วยให้ประชาชนรับข้อมูลได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ การช่วยเหลือและจิตอาสา นักการเมืองควรมีความเต็มใจในการช่วยเหลือประชาชน ไม่ว่าจะเป็นการให้ความช่วยเหลือในเรื่องเดือดร้อนหรือการให้คำปรึกษาอย่างจริงใจ การแสดงออกถึงความจิตอาสาจะทำให้เป็นแบบอย่างที่ดีและช่วยสร้างความสุขในสังคม การมีความเสมอภาคและการทำงานอย่างสม่ำเสมอ นักการเมืองควรให้ความสำคัญกับการดูแลประชาชนอย่างเท่าเทียมและสม่ำเสมอ ไม่ควรดูแลเฉพาะช่วงเลือกตั้งหรือหลังการเลือกตั้งเท่านั้น ควรรับฟังปัญหาของประชาชนและแก้ไขอย่างจริงใจและต่อเนื่อง การปฏิบัติตามหลักการเหล่านี้จะทำให้เกิดความร่วมมือ ความรัก ความสามัคคี ความไว้วางใจ และความน่าเชื่อถือในตัวนักการเมือง ซึ่งจะส่งผลให้การทำงานและการพัฒนาสังคมเป็นไปอย่างราบรื่นและมีความสุข

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ระดับระดับการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี จากการศึกษาเรื่อง การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ผลการวิเคราะห์

พบว่า ระดับการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน จำแนกเป็นด้าน และนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1.1 ด้านการไปใช้สิทธิการเลือกตั้ง จากการศึกษาพบว่า ระดับการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ด้านการไปใช้สิทธิการเลือกตั้ง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง อภิปรายได้ว่า หน่วยงานต่าง ๆ มีการรณรงค์เกี่ยวกับการเลือกตั้ง พรรคการเมืองพยายามขอคะแนนเสียง โดยส่งผู้แทนลงพบปะประชาชนอย่างขยันขันแข็ง ขณะเดียวกัน หน่วยงานราชการก็มีการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่ได้ทำไว้ คล้ายกับผลการวิจัยของรัชฎาภรณ์ เอี่ยมอำไพ (2564) เรื่อง รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งทั่วไป พบว่าพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งทั่วไปอยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านทัศนคติทางการเมือง จากการศึกษา พบว่า ระดับการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ด้านทัศนคติทางการเมือง โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สามารถอภิปรายได้ว่า สื่อช่วยให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลได้ง่ายขึ้น โดยเฉพาะการสื่อสารเกี่ยวกับการเมืองผ่านโซเชียลมีเดีย เช่น Facebook Line และ Twitter ซึ่งส่งผลให้ประชาชนมีความรู้และทัศนคติที่ดีเกี่ยวกับการเลือกตั้ง นอกจากนี้ยังสามารถรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกตั้งได้อย่างรวดเร็วจากทุกที่อีกด้วยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนันทนา นันทโรภาส (2548) ได้วิจัยเรื่อง การสื่อสารการเมืองในประเทศไทย ผลวิจัยพบว่า การสื่อสารเพื่อโน้มน้าวใจประชาชนให้เกิดการยอมรับและสนับสนุนเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งต้องอาศัยช่องทางการสื่อสารที่ทันสมัย เริ่มแรกการสื่อสารทางการเมืองในไทยใช้สื่อสิ่งพิมพ์เป็นหลัก จากนั้นจึงพัฒนาไปสู่การใช้วิทยุ โทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ตตามลำดับ

1.3 ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง จากการศึกษาพบว่า ระดับการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง อภิปรายได้ว่า ประชาชนเชื่อในหลักการการปกครองอย่างมีส่วนร่วมของประชาชนยึดมั่นเสียงส่วนใหญ่เคารพในเสียงส่วนน้อย มีการรณรงค์จากหน่วยงานการเลือกตั้งรวมถึงนักการเมือง การช่วยกันประชาสัมพันธ์ทำให้ประชาชนออกไปใช้สิทธิมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระมทธรณ์ ฐมมเมธี (2562) ได้วิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนกับการเลือกตั้งทั่วไปของชุมชนท่าเตียน กรุงเทพมหานคร ผลวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนในการเลือกตั้งทั่วไปของชุมชนท่าเตียน กรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งอยู่ในระดับกลาง

1.4 ด้านการตัดสินใจทางการเมือง พบว่า ระดับการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี อยู่ในระดับปานกลาง โดยประชาชนมีการเตรียมหลักฐานและตรวจสอบสิทธิเลือกตั้งก่อนการเลือกตั้ง พิจารณาจากการทำหน้าที่ของนักการเมืองและนโยบายพรรคการเมืองที่หาเสียงไว้ การมีจริยธรรมและการเคารพกฎหมายการเลือกตั้งเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งคล้ายคลึงงานวิจัยของรัชฎากร เอี่ยมอำไพ (2564) ที่พบว่าพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนส่งผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งโดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี จำแนกตามสมมติฐาน มีประเด็นอภิปรายผลว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลในการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า ปัจจัยในการสื่อสารทางการเมืองมีความสำคัญ และมีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันตั้งแต่ ผู้ส่งสาร ผู้รับสาร ช่องทางการสื่อสาร และผู้รับสาร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทัศนีย์ เจนวิถีสุข (2554) วิจัยเรื่อง การสื่อสารเชิงพุทธและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม พบว่าการสื่อสารมวลชนมีผลกระทบมากที่สุดต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ส่วนการสื่อสารกับตนเองและการสื่อสารกับบุคคลอื่นก็มีอิทธิพลที่สำคัญและสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมเช่นกัน โดยการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นมีลักษณะเป็นการเปลี่ยนแปลงในระดับสังคมโดยรวม และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรพล สุขะพรหม (2562) ได้วิจัยเรื่อง การสื่อสารทางการเมืองของพระเทพปฏิภาณวาที (เจ้าคุณพิพิธ) : ศึกษาในช่วงเวลา พ.ศ. 2540-2560 พบว่า ได้นำเทคนิคและวิธีการสื่อสารของพระพุทธเจ้ามาใช้ คือ สื่อสารได้อย่างแจ่มแจ้ง จูงใจ แกล้วกล้าและร่าเริงอีกทั้งเป็นผู้ส่งสารทางสังคม เศรษฐกิจและการเมืองอย่างตรงไปตรงมาด้วยการใช้ภาษาไทยทั้งรูปแบบร้อยแก้วและร้อยกรอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหาพิพัฒพงศ์ ฐิตธมโม (2564) วิจัยเรื่อง การประยุกต์หลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมการสื่อสารของนักการเมืองไทย ผลการวิจัยพบว่า สภาพทั่วไปของการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองไทยที่สำคัญ คือ การสื่อสารที่สามารถสร้างความเชื่อมั่นให้ประชาชนว่าเขาสามารถแก้ไขปัญหาได้สำเร็จ และสามารถโน้มน้าวให้ประชาชนเลือกเขาเป็นตัวแทนได้ และสอดคล้องกับพระครูธรรมธชญาณเที่ยง พุทธสวโก (2564) ได้วิจัยเรื่อง การบูรณาการหลักพุทธธรรมกับการสื่อสารทางการเมือง เพื่อสร้างความสมานฉันท์ พบว่า การใช้ช่องทางการสื่อสารในการแบ่งปันข่าวสารควรมีเนื้อหาสาระที่เหมาะสม และควรใช้ช่องทางที่สอดคล้องกับกติการายาโดยไม่ละเมิดสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น ผู้รับสารควรมีคุณธรรม ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลัก และเปิดกว้างในการรับข้อมูล

3. การสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี โดยการประยุกต์หลักสังคหวัตถุ 4 มีข้อปฏิบัติสำคัญที่นักการเมืองควรยึดถือเพื่อผลดีต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน ได้แก่ การให้นักการเมืองควรให้ทรัพย์สิน สิ่งของ และความรู้ ด้วยเจตนาดีและจริงใจ ซึ่งจะช่วยสร้างความเชื่อมั่นและไว้วางใจในตัวนักการเมืองและสนับสนุนการพัฒนาสังคม การใช้วาจา การสื่อสารด้วยวาจาที่ดี มีหลักการ และมีทักษะจะช่วยลดความเข้าใจผิดและทำให้ข้อมูลที่สื่อสารมีประสิทธิภาพ การช่วยเหลือและจิตอาสา นักการเมืองควรแสดงความเต็มใจในการช่วยเหลือประชาชนและให้คำปรึกษาอย่างจริงใจ ซึ่งจะสร้างความสุขและเป็นแบบอย่างที่ดี ความเสมอภาคและการทำงานอย่างสม่ำเสมอ ควรดูแลประชาชนอย่างเท่าเทียมและต่อเนื่อง ไม่เฉพาะช่วงเลือกตั้งเท่านั้น การฟังและแก้ไขปัญหาของประชาชนอย่างจริงใจจะช่วยสร้างความร่วมมือ ความรัก ความสามัคคี และความไว้วางใจ การปฏิบัติตามหลักการเหล่านี้จะช่วยให้การทำงานและการพัฒนาสังคมเป็นไปอย่างราบรื่นและมีความสุข สอดคล้องกับงานวิจัยของกริธา คงพยัคฆ์ และคณะ (2563) ได้วิจัยเรื่อง การประยุกต์ใช้หลักสังคหวัตถุธรรมในการให้บริการสาธารณะของเทศบาลตำบลจันดี อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า การประยุกต์ใช้หลักสังคหวัตถุธรรมในการให้บริการสาธารณะของตำบลจันดี อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับพระสุนทร ธมมวโร (2560) ได้วิจัยเรื่อง การประยุกต์ใช้หลักสังคหวัตถุ 4 ในชุมชนวัดหนองสนม จังหวัดระยอง พบว่า โดยรวมการนำหลักสังคหวัตถุ 4 มาใช้ในชุมชนวัดหนองสนมอยู่ในระดับสูง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าชุมชนนี้ได้นำหลักการเหล่านี้ไปปฏิบัติได้ดี เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านทานอยู่ในระดับสูงเช่นกัน ซึ่งบ่งชี้ว่า ประชาชนในชุมชนวัดหนองสนมมีการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันอย่างมีประสิทธิภาพ

องค์ความรู้จากการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปองค์ความรู้จากการศึกษาเรื่องการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองที่มีผลต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี โดยอิงจากการสำรวจและสัมภาษณ์ ซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง

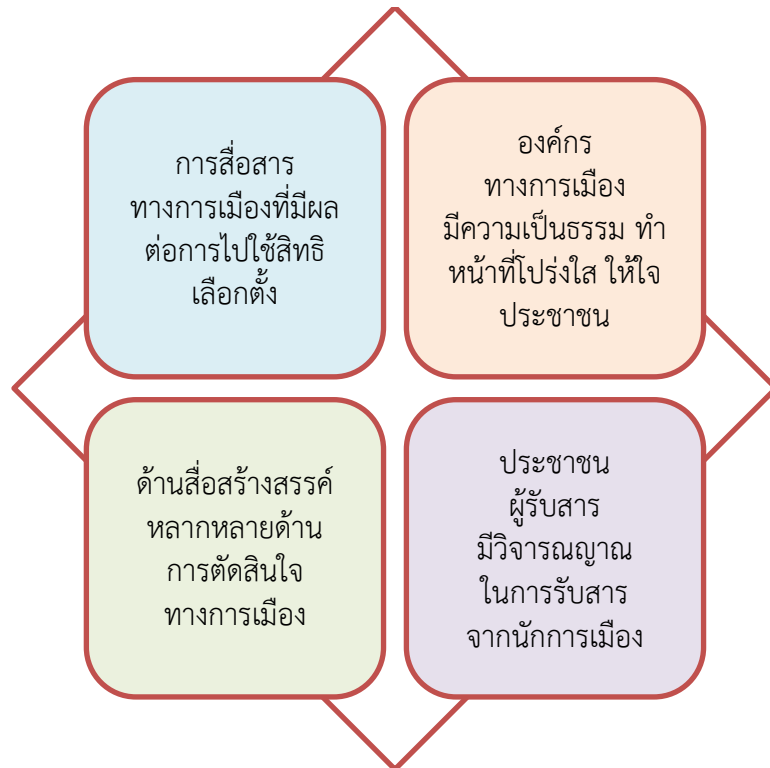
ด้านองค์กรทางการเมือง อธิบายได้ว่า การสื่อสารทางการเมืองมีผลสำคัญต่อการไปใช้สิทธิเลือกตั้งของประชาชน โดยต้องให้ข้อมูลที่ถูกต้องและไม่บิดเบือน เพื่อสนับสนุนระบอบประชาธิปไตยที่แท้จริง องค์กรทางการเมือง เช่น พรรคการเมืองและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรทำงานอย่างเป็นกลาง โปร่งใส และยุติธรรม โดยมีบุคลิกภาพที่น่าเชื่อถือและเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการสื่อสาร

ด้านสื่อ ประชาชนควรติดตามข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องและชัดเจนจากหลายแหล่ง เช่น สื่อหลักและโซเชียลมีเดีย เพื่อเปรียบเทียบข้อมูลและตัดสินใจได้อย่างมีเหตุผล การรับข้อมูลจากแหล่งเดียวอาจทำให้เกิดความคลาดเคลื่อน

ด้านประชาชนผู้รับสาร สำหรับประชาชน ผู้รับข้อมูลควรพิจารณาและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง เช่น การสัมมนาและการพูดคุยเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ที่สำคัญคือการกล้าที่จะเสนอปัญหาและแนวทางแก้ไขต่อผู้นำทางการเมือง ซึ่งช่วยเสริมสร้างความมั่นคงในระบอบประชาธิปไตย

โดยรวมแล้ว การติดตามข้อมูลและวิเคราะห์อย่างรอบคอบจะช่วยให้ประชาชนมีความรู้และสามารถตัดสินใจเลือกผู้แทนได้อย่างมีคุณภาพ และส่งเสริมพัฒนาการทางการเมืองในสังคมได้อย่างยั่งยืน ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้จากการวิจัย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. นโยบายการใช้การสื่อสารการเพื่อสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับสิทธิและความสำคัญของการเลือกตั้ง

2. นโยบายส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมือง เช่น การจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ในระดับท้องถิ่น หรือการจัดให้มีการสนับสนุนจากองค์กรชุมชน

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. ควรการใช้การสื่อสารการเพื่อสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับสิทธิและความสำคัญของการเลือกตั้ง

2. ควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมือง เช่น การจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ในระดับท้องถิ่น หรือการจัดให้มีการสนับสนุนจากองค์กรชุมชน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับ การบูรณาการหลักทฤษฎีจริยธรรมเพื่อส่งเสริมการสื่อสารทางการเมืองของผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นในอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

2. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับ การมีส่วนร่วมขององค์กรในการสื่อสารทางการเมืองในการสร้างความเชื่อมั่นในการวางตัวเป็นกลางโดยประยุกต์หลักพุทธธรรม

เอกสารอ้างอิง

- กริธา คงพยัคฆ์ และคณะ. (2563). การประยุกต์ใช้หลักสังคหวัตถุธรรมในการให้บริการสาธารณะของเทศบาลตำบลจันดี อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช. *วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยวิทยาเชิงพุทธ*, 5(1), 29-41.
- ทัศนีย์ เจนวิไลสุข. (2554). *การสื่อสารเชิงพุทธกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม* (ดุष्ณีนินท์พุทธศาสตร์ดุष्ณีนันทิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ที่ว่าการอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี. (2562). *ข้อมูลผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปี พ.ศ. 2562*. ชลบุรี: ที่ว่าการอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี.
- นันทนา นันทโรภาส. (2548). *การสื่อสารทางการเมือง : ศักยภาพการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งทั่วไปของพรรคไทยรักไทย* (ดุष्ณีนินท์ปรัชญาดุष्ณีนันทิต สาขาวิชาสื่อสารมวลชน). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- _____. (2548). *สื่อสารการเมือง : ทฤษฎีและการประยุกต์ใช้* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แมสมีเดีย.
- พระครูธรรมธะบุญเที่ยง พุทธสาโร. (2564). *การบูรณาการหลักพุทธธรรมกับการสื่อสารทางการเมืองเพื่อเสริมสร้างความสมานฉันท์* (ดุष्ณีนินท์ปรัชญาดุष्ณีนันทิต สาขาวิชารัฐศาสตร์). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

- พระมหาณรงค์ ธรรมเมธี. (2562). การมีส่วนร่วมของประชาชนกับการเลือกตั้งทั่วไปของ
ชุมชนท่าเตียน กรุงเทพมหานคร (สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
รัฐศาสตร์). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระมหาพิพัฒพงศ์ จิตธมโม. (2564). การประยุกต์หลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมการสื่อสาร
ของนักการเมืองไทย (ดุขฎิณิพนธ์ปรัชญาดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์).
พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระสุนทร ธรรมวโร. (2560). การประยุกต์ใช้หลักสังคหวัตถุ 4 ในชุมชนวัดหนองสนม
จังหวัดระยอง (วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา).
พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- รัชฎากร เอี่ยมอำไพ. (2564). รูปแบบการพัฒนาพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนที่มี
ผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งทั่วไป (ดุขฎิณิพนธ์ปรัชญาดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชา
รัฐศาสตร์). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สุทธิพงศ์ ปานเพ็ชร. (2550). การประยุกต์หลักพุทธธรรมกับวิถีชุมชน (รายงานการวิจัย).
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- สุรพงษ์ โสธนะเสถียร. (2545). การสื่อสารกับการเมือง. กรุงเทพฯ: ประสิทธิ์ภัณฑ์แอนด์
พรินติ้ง.
- สุรพล สุษะพรหม และสุทธิรัก ศรีจันทร์เพ็ญ. (2553). ระเบียบวิธีวิจัยทางการจัดการ.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สุรพล สุษะพรหม. (2562). การสื่อสารทางการเมืองของพระเทพปฏิภาณวาที (เจ้าคุณ
พิพิธ) : ศึกษาในช่วงเวลา พ.ศ. 2540-2560 (ดุขฎิณิพนธ์ปรัชญาดุขฎิบัณฑิต
สาขาวิชาสื่อสารการเมือง). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกริก.
- เสถียร เขยประทับ. (2540). การสื่อสารกับการเมืองเน้นสังคมประชาธิปไตย (พิมพ์ครั้งที่ 12).
กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.